

Katja Tanski

1.-7.2.

#punkalaitumelaiset

1.2.

Hyvää maanantaita ja helmikuuta! Olen Tanskin Katja, syntyperäinen punkalaitumelainen, joka on tuonut yhden uuden kuntalaisen, Ilsun, ja tehnyt kaksi, Sylvin ja Meerin. Meidän perheemme asuu Vihalaidassa tai Jalasjoella, riippuu keneltä kysyy. Synnyin Sadonmaahan 1987 Tanskin Pekan ja Sirkka-Liisan nuorimmaiseksi ja olen isäni jalanjäljissä vähän joka paikassa päittäin. Innostuin tästä #punkalaitumelaiset -kampanjasta heti kun törmäsin siihen somessa. Olen ylpeä punkalaitumelainen ja innostun helposti kaikesta uudesta, tämä viikko yhdistää molemmat. Tervetuloa linjoille!

1.2.

Vuosi on vissiin 1991 ja seurakunnan kerho Kiertolassa.

Kävin eskarin päiväkodilla ja aloitin koulu-urani Kiertolan koulussa 1994.

Muistan ala-asteelta kuinka koko koulu piti saada välituntipeleihin mukaan, että saatiin tehtyä joukkueet. Jos koko koulussa on vähemmän oppilaita kuin isojen koulujen yhdellä luokalla niin kummasti porukka hitsaantuu yhteen.

Musta tuntuu edelleen kummalliselta, että jonkun muunkin nimi voi olla Katja. Vuosituhannen vaihteessa Waltterin vihreä kuljetti kylälle ja luokkakoot vähän kasvoivat.

Yläasteen jälkeen jatkoin Punkalaitumen lukioon, lähinnä koska en keksinyt muuta. Kahden lukiovuoden jälkeen lähdin opiskelemaan Mustialaan maatalouden perustutkintoa. Sanotaanko, että vika ei ollut opinahjossa vaan minussa. Maatalousoppilaitoksessa sain idean, että musta tulee isona keinosiementäjä ja valmistuin ammattiin 2009.

Tapasin mieheni ekan kerran Sadonmaassa, 100 metrin päässä kotoa. Muutin hänen perässään Sääksmäelle (eli Valkeakoskelle) ja asuimme pienessä hirsimökissä reilut kolme vuotta. Syksyllä 2011 ostimme Vihalaidasta Mäkisen talon. Sanon aina, että muutimme Punkalaitumelle työn perässä, metsäkoneenkuljettajalla ja keinosiementäjällä on töitä täälläkin.

2.2.

Laitumesta tulee välittömästi mieleen yhteisöllisyys.

Meillä on 2014 ja 2015 syntyneet tytöt. Kun esikoinen oli 5 viikkoa vanha, lähdin ensimmäistä kertaa MLL:n Perhekahvilaan. Kaipasin samassa elämäntilanteessa olevia ihmisiä ja vertaistukea. Sille tielle jäin. Olen ollut MLL:n hallituksessa vuodesta 2015 ja toimin tällä hetkellä yhdistyksen sihteerinä. MLL on rikastuttanut valtavasti elämäni ja teemme paljon töitä, että rikastuttaisimme kaikkien kuntalaisten elämää. Kunhan tästä koronasta päästään niin lupaan, että järjestämme speaktaakkelimaiset Kevätkarkelot, Perhepeuhulat ja Metsäretket. Olen mukana myös Pohjoisseudun koulun vanhempaintoimikunnassa eikä lupaukset sielläkään puolella jää huonommiksi.

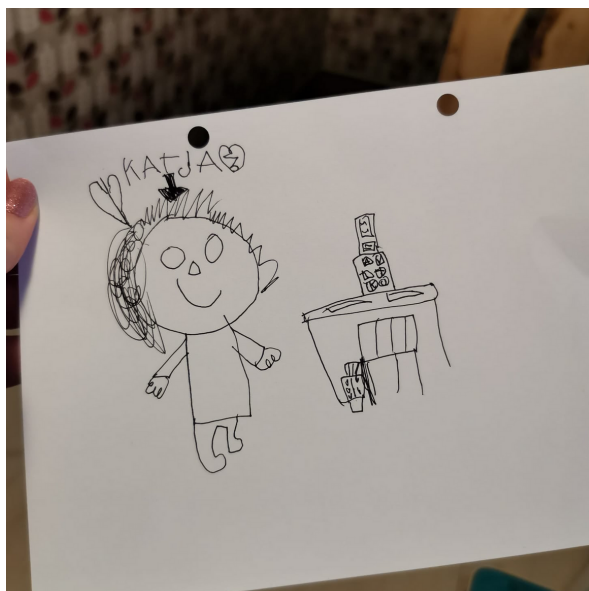
Punkalaitumella uskotaan vanhaan viisauteen siitä, että jos jotain haluaa, niin se pitää itse järjestää. Täällä on valtava määrä aktiivisia yhdistyksiä ja toimijoita. Yhteen hiileen puhaltaminen ja yhteistyö tuo tuloksia, vaikka me laitumelaiset pidetäänkin sitä ehkä itsestäänselvyytenä. Täällä on vielä kunnan talkoohenkeä.

4.2.

Tehtyäni kymmenisen vuotta töitä, aloin kaivata jotain muuta. Hain ja pääsin opiskelemaan kestäväää kehitystä Hämeen ammattikorkeakouluun, monimuoto-opintoina.

Syksyllä 2019 jäin töistäni opintovapaalle ja aloitin opinnot. Opintovapaa on ollut mahtavaa aikaa, opinnot tuntuvat työelämään verrattuna kevyiltä ja minulla on aikaa harrastaa ja kuskata lapsia harrastuksiin. Opiskelen kotoa, joten koronaakaan ei ole vaikuttanut opintoihin juurikaan. Olen saanut opintoja suoritettua nopeassa tahdissa ja etsin tällä hetkellä harjoittelupaikkaa. Välillä tuntuu, etten voi löytää harjoittelupaikkaa saati töitä Punkalaitumelta, mutta sitten usko omaan tekemiseen ja etätöihin palaa ja tajuan, että olemme oikeasti ihanan keskellä ja opiskelen alaa, jossa maailma on avoin. Tämän kuvan on piirtänyt eskarilainen, kuulemma sydän särky kun mä istun aina koneella.

4.2.

Esittelin jo eilen Instagramin puolella tekemiäni jääkoristeita, joihin hain kukat viime viikolla Kesälaitumen kukasta. Kyselin seuraajilta myös, että oletteko te kokeilleet tehdä näitä. Muutama oli hommaan ryhtynyt. Suosittelen kokeilemaan, näistä tulee ihania!

-katja-

7.2.

Mä oon luonteeltani liikkuvainen (laitumelaisittain kyläluuta). Ystävien ja yhdistystoiminnan lisäksi harrastuksiini kuuluu liikkuminen ja ulkoilu, bujoilu ja erilaisista käsitöistä innostuminen (viimeisimpänä makrameet ja ristipistot). Saan vallan hyvin päiväni täyttymään Punkalaitumella, mutta mielestäni se ei ole mikään itseisarvo.

Tykkään siitä kuinka helppoa Punkalaitumelta on lähteä käymään jossakin. Harrastan myös kirpputoreja, huonepakopelejä ja ulkona syömistä. Reilun tunnin matkalla Laitumelta on jo lähes rajattomat mahdollisuudet tehdä mitä vain.

Olen löytänyt elämäni tasapainon; lähden matalalla kynnyksellä tuulettumaan mutta rakastan palata kotiin. Musta ihan oikeasti tuntuu usein siltä, että saan nauttia elämässäni kirsikat kakun päältä, en usko, että kaupunkien houkutukset tuntuisivat pidemmän päälle ihanilta. Nyt voin elää ja hengittää maaseutua, päästää lapset ja koiran ovesta ulos, mennä alasti ulkosaunaan ja kun siltä tuntuu, napata auton alle ja ajella vaikka ravintolaan syömään.

Laitumella voi elää erittäin hyvää arkea, olla möllöttää, harrastaa ja työskennellä. Ja kun kaipaa jotain hienouksia niin nekin on aina yllättävän lähellä.

